

Divendres 31 durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 16,1-8): En aquell temps, Jesús deia també als deixebles: «Hi havia un home ric que tenia un administrador, i aquest va ser acusat davant ell d'haver malversat els seus béns. I el cridà, i li digué: “Què és això que sento dir de tu? Presenta'm comptes de la teva administració; en endavant ja no podràs administrar”. I l'administrador es digué interiorment: “Què faré, ja que el meu amo em treu l'administració? ¿Cavar? No puc. ¿Anar a captar? Em fa vergonya. Ja sé què faré, perquè, quan sigui remogut de l'administració, em rebin en les seves cases”. I així, cridant cada un dels deutors del seu amo, deia al primer: “Quant deus al meu amo?”. I ell digué: “Cent gerres d'oli”. Li diu: “Té el teu paper, i seu ara mateix, i escriu cinquanta”. Després digué a un altre: “I ¿tu quan deus?”. I li digué: “Cent mesures de blat”. I diu: “Té el teu paper i escriu vuitanta”. I el senyor lloà l'administrador injust, perquè havia actuat sàgament; perquè els fills d'aquest segle són més sàgats que els fills de la llum amb els seus iguals».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Els fills d'aquest segle són més sàgats que els fills de la llum»

Mons. Salvador CRISTAU i Coll Bisbe de Terrassa

(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens presenta una qüestió a primera vista sorprenent. En efecte, diu el text de sant Lluç: «I el senyor lloà l'administrador injust, perquè havia actuat sàgament» (Lc 16,8).

És evident que aquí no se'ns proposa de ser enganyosos en les relacions entre nosaltres, menys encara amb el Senyor. No es tracta, per tant, d'una lloança al que

seria la malifeta d'un administrador. El que Jesús manifesta amb el seu exemple és una queixa per l'habilitat en la solució de les qüestions d'aquest món i la manca d'enginy veritable dels fills de la llum en la construcció del Regne de Déu: «Els fills d'aquest segle són més sagaços que els fills de la llum amb els seus iguals» (Lc 16,8).

Tot això ens mostra —una vegada més!— que el cor de l'home segueix amb els mateixos límits i pobreses de sempre. Actualment parlem de tràfic d'influències, de corrupció, d'enriquiments indeguts, de falsedat de documents... Més o menys, com en temps de Jesús.

Però la qüestió que això ens planteja és doble: És que pensem que podem enganyar Déu amb les nostres aparences, amb el nostre anar fent com a cristians? I, en parlar d'astúcia, hauríem de parlar també d'interès. Estem realment interessats en el Regne de Déu i la seva justícia? És freqüent la mediocritat en la nostra resposta com a fills de la llum? Jesús va dir també que allà on hi tenim el tresor allí hi ha el nostre cor (cf. Mt 6,21). Quin és per a nosaltres el tresor de la nostra vida? Cal que examinem els nostres anhels per tal de conèixer on hi tenim el nostre tresor... Ens diu sant Agustí: «El teu anhel continu és la teva veu contínua. Si deixes d'estimar callarà la teva veu, callarà el teu desig».

Potser avui, davant del Senyor, ens hem de plantejar quina ha de ser la nostra astúcia com a fills de la llum, és a dir la sinceritat en les nostres relacions amb Déu i amb els germans. «En veritat, la vida és sempre una opció: entre honradesa i injustícia, entre fidelitat i infidelitat, entre bé i mal (...). En definitiva —diu Jesús— cal decidir-se» (Benet XVI).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«El Senyor va lloar el majordom a qui acomiadava de la seva administració, perquè havia mirat al futur» (Sant Agustí)

-

«El costum del suborn és un costum mundà i fortament pecador. És un costum que no ve de Déu: Déu ens ha demanat portar el pa a casa amb el nostre treball honest!» (Francesc)

-

«Dins el disseny de Déu, l'home i la dona tenen la vocació de 'dominar' la terra (Gn 1,28) com a 'administradors' de Déu. Aquesta sobirania no ha de ser un domini arbitrari i destructiu. A imatge del Creador 'que estima tot allò que existeix' (Sa 11,24), l'home i la dona són cridats a participar en la providència divina sobre les altres criatures. D'aquí neix la seva responsabilitat pel món que Déu els ha confiat» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 373)